

KRIK 3

RADOŠĆ EVROPE

V

BEOGRADU

RADOST EVROPE V BEOGRADU

UVOD

RADOST EVROPE V BEOGRADU

Nekega mirnega poëitniškega jutra sem po dolgem èasu odprla poštni nabiralnik (med poëitnicami tega ne poënem ravno pogosto). Za vsemi reklamnimi letaki se je skrivala kuverta z znakom naše šole. Takoj sem pomislila, da sem zopet pozabila naroèiti uèbenike, morda sem celo izgubila položnico. Pa ni bilo tako. Pismo je bilo naslovljeno name, zato sem ga tudi takoj odprla. Na moje veliko preseneèenje je bilo v njem vabilo na sestanek; udeležili naj bi se ga uèenci, ki bi odpotovali v Beograd na tradicionalno prireditev Radost Evrope. To sreèanje mladih poteka že petdeseto leto. Jupii! Beograd, prihajamo!!!

Taja Krušec, 8. a

Kolofon

Uredniški odbor: uèenci, ki so sodelovali na prireditvi v Beogradu

Mentorja: Božena Bogataj, Aleš žtnik

Oblikoval: Grega Šoiè, 8. b

Natisnjeno v 100 izvodih

Cena (z DDV): 1 SIT

Internet: <http://www.o-fp.kr.edus.si/krik/bg02.pdf>

E-mail: krik@-fp.kr.edus.si

Obisk Beograda so nam omogoèili:

Iskratel Kranj d.d.

živila Naklo d.d.

Auris Kranj

TURISTIÈNO DRUŠTVO KOKRICA

Inženiring plus d.o.o. Ljubljana PILOT

Gradbinec GIP Naklo

župan Mohor Bogataj MOK Kranj

Frast d.o.o nepremièninska hiša

Lonèarski atelje Barba Štembergar Zupan s.p.

Alpetour potovalna agencija d.d Kranj

Ministrstvo za znanost šolstvo inšport

Hribar in otroci d.o.o. Kranj

Bolero Oblak d.o.o Kranj

Gorenjska turistièna zveza Kranj

RADOST EVROPE V BEOGRADU

ODŠTEVANJE

Ob koncu avgusta sem na dom dobil pismo. Zelo sem se ga razveselil, saj pisem ne dobivam pogosto. Pravzaprav jih sploh ne. Ko pa sem ga odprl, sem kar zazijal. Pa ne od presenečenja, ampak od razočaranja! Dobil sem namreč vabilo, naj se tega in tega dne oglasim v šoli, da sem med izbranimi učenci, ki bodo šli v Beograd.

Cel mesec sem si očitaj, zakaj sem pristal, da grem na to nesrečno (vsaj zame) Radost Evrope. Pa taka radost! Bolje bi bilo doma ... Pa sem svoje mišljenje kmalu spremenil. Vse skupaj mi je začelo delovati kar dobro, celo zelo dobro, pravzaprav naravnost odlično. Velikokrat sem izostal od kakšne ure pouka, pa za to nisem potreboval nobenega opravičila. In to pri moji razredničarki ni kar tako!

Bolj ko se je bližal datum odhoda, bolj sem bil nestrpen. Sedaj mi ni bilo več niti malo žal, da sem se prijavil.

Tomaž Grilc, 6. b

V sredo smo bili zbrani v šolski telovadnici. Čakali smo na pomočnico ravnateljice gospo Geršak. Povedala nam je nekaj o prireditvi pa o tem, kdaj gremo, kako, skratka, dobili smo osnovne informacije. Na žalost vsi niso mogli odpotovati, saj niso imeli potnih listov, nekaterim niso dovolili starši ... Na koncu nas je bilo ravno pravšnje število, tako da ni prišlo do tistega groznega izbiranja "pravih" učencev. In smo šli.

Teja Krušec, 8. a

Vse skupaj se je začelo, ko smo domov dobili pisma iz šole. Zdelo se mi je kot v Harryju Potterju. Le da pisem niso prinesle sove, ampak isto navaden poštar. Morali smo na izbor. Prišlo je ravno pravšnje število učencev.

Z bratom Milanom sva bila oba izbrana za nastop v Beogradu. Vse se je zgodilo v enem mesecu. Veliko pouka sva zamudila, a sva se imela fino že na pripravah. Ko so nam povedali datum odhoda, smo bili veseli, ker smo zračunali, da manjka samo še slab teden. Kot bi mignil, je prišel težko pričakovani dan.

Janez Križnar, 7. c

RADOST EVROPE V BEOGRADU

TEDEN EVROPE V BEOGRADU

Torek, 1. oktobra ob 4.00. Budilka je začela zvoniti, torej je čas za vstajanje. Počaaaasi se splazim iz postelje in miže odkolovratim v kopalnico. Umijem si zobe, za kratek čas obnemim ob svoji podobi v ogledalu in se karseda hitro oblečem. V žep že tako prepolne potovalke zložim še najnujnejše in jo skušam zapreti. Ura je že "200", ko se z mami končno odpraviva. Seveda na mesto dogajanja pridem zadnja. Sedež v zadnjem delu avtobusa so prepolni, na enem sedi celo maček Muri. Le-ta mi na koncu odstopi sedež poleg sebe.

Z manjšo zamudo se avtobus končno premakne. Po dvajsetminutni vožnji se ustavimo v Medvodah, ker smo v Kranju pozabili radio. Pa smo še malo čakali. Potrpljenje je božja mast. Tako vsaj pravijo. Vožnja do jugoslovanske prestolnice je bila dolga, vendar še zdaleč ne dolgočasna. Malo smo peli, malo jedli, še bolj pa je vzdušje popestril Grilc s svojo harmoniko. Čas je hitro minil. Že smo v Beogradu. Nad vele mestom smo bili osupli. Na eni strani so bile lepe hiše, na drugi pa ruševine, ki so ostale od vojne. Postali smo nemirni, ker je bil naš cilj vedno bližje. Pripeljali smo se do šole z enakim imenom, kot ga ima naša v Kranju: Osnovna šola dr. Franceta Prešerna. Doživeli smo topel sprejem, si ogledali predstavo, v kateri

so nastopali učenci, nato pa je sledila namestitev nas otrok po domovih. Sama sem prišla v dobro družino; imela sem le manjši problem, saj je bila moja gostiteljica mlajša od mene in ne preveč zgovorna.

Super pa je bilo vsak večer druženje z otroki iz soseske; z njimi smo navezali prijateljske stike in upam, da jih bomo tudi ohranili.

V enem tednu smo imeli štiri nastope. Najbolj všeč mi je bil nastop, kjer smo se prvič srečali

z otroki iz tujih držav. Hodili smo po mestu, mahali, pozirali, plesali in na koncu naredili tudi posnetek za Pink TV. Čas med nastopi pa je bil naš PROSTI ČAS! Bil ga je dovolj, da smo lahko v družbi novih prijateljev pohajkovali po mestu, kar nam je dajalo občutek neizmerno svobode. Seveda pa to našim učiteljem, predvsem pa ravnatelju, ni bilo prav nič všeč, zato smo bili naslednji dan točno pred velikim nastopom v centru Sava deležni njegove pridige. Na nastopu smo po našem mnenju "pogoreli", vendar se je kasneje izkazalo ravno nasprotno. Daleč najboljši pa so bili Belorusi, ki so s svojim akrobatskim plesom navdušili vso dvorano. Po koncu glavne prireditve je bilo že tako pozno, da smo se le še zavili v tople odeje in zzzzzaspali.

Naslednji dan je bil čas za odhod nazaj domov. V Slovenijo. S svojimi potovalkami smo pripešali do avtobusa, izmenjali naslove, opravili še zadnji intervju, se objeli, pomahali in se potem tudi resnično odpeljali.

RADOST EVROPE V BEOGRADU

Beograd je bil za vsakega od nas zelo lepa izkušnja. Gotovo zaradi spoznavanja drugih ljudi, običajev, navad ...

Najlepše pri vsem tem pa je bilo sklepanje novih prijateljstev in vsakodnevna ZABAVA.

Teja Krušec, 8. a

zabavo. Bila je hujša in bolj vznemirljiva kot prejšnja. Bila je zabava do onemoglosti.

Ob prihodu so nas čakali starši. Bili so veseli, da smo prišli, mi pa žalostni, da smo spet doma.

Janez Križnar, 7. c

V ponedeljek sem še pripravljaj prtljago in se poslavljaj od sestrice, saj sem vedel, da bo zjutraj, ko bom jaz šel, še spala. Prišel je torek, čas odhoda. S staršema sem prišel drugi pred šolo. Prva je bila Lucija. Nato so začeli prihajati se ostali "Beograjčani". Zadnji se je prikazal avtobus. Natovorili smo prtljago in se po dolgem poslavljanju odpeljali. Zagrnila me je tema - zaspal sem. Med potjo smo se ustavili dvakrat ali trikrat in vsakokrat so me "naštimali", da sem raztegnil meh in zaigral nekaj poskočnih.

V BEOGRAD IN NAZAJ

Zbrali smo se ob petih zjutraj. Prtljago smo zložili v avtobus. Med vožnjo je bilo zelo zabavno. Žurko so prekinjali le občasni postanki. Kmalu smo se znašli v Beogradu. Takoj smo se malo razgledali; okolica na nas ni naredila preveč dobrega vtisa. Razvrstili so nas k našim gostiteljem in takrat se je prvi vtis v trenutku popravil. Malo sem bil užaljen, ker sem moral oditi na dom neke deklice, a se je stvar kmalu izboljšala, saj je imela brata. Okoli hiše je bilo zelo lepo.

Naslednji dan so se začeli nastopi. Nastopali smo v centru mesta. Tam nas je videl skoraj ves Beograd. Drugi nastop je bil v centru Sava; tu smo predstavili svoj recital. Sam nastop nam ni delal težav, pa tudi treme nismo imeli. Posnele so nas tudi različne televizijske postaje.

In že se vsi žalostni in razočarani zbiramo v avli šole. Kaj res že odhajamo? Bilo nam je žal. Ostali bi lahko še teden ali dva. A žalost je treba čim prej spraviti iz sebe. Mi smo to naredili tako, da smo na avtobusu začeli noro

Končno smo prispeli. Domačini so nam pripravili pogostitev ter zelo lep sprejem. Zapeli so pesem Na planincih sončece sije, in to v slovenščini. A sončece je bilo "sunčece" in to mi nekako ni šlo v ušesa. Nato pa so nam še zaplesali njihov ples. Zdelo se mi je kar malo smešno, saj nismo navajeni njihovih običajev. Po plesu pa so nas seznanili z otroki, pri katerih bomo stanovali. Na svojo res veliko žalost sem bil dodeljen k neki PUNCI! Dobil sem punco namesto fanta! Če povem kar naravnost:

RADOST EVROPE V BEOGRADU

“Ful brez veze!” Kako smo se sporazumevali? Kot je rekel neki beograjski otrok (in jaz se z njim popolnoma strinjam): z rokami, nogami, glavo, nogo, ritjo... Kaj pa sem drugega hotel, saj ne znam srbsko, oni pa ne slovensko. A je nekako šlo. Tako je minil teden. In ugotovil sem, da bom s seboj domov odnesel zelo lepe spomine.

Tomaz Grilc, 6. b

BEOGRAJSKO KOLO

V torek ob petih zjutraj
v Beograd smo mi odšli,
v busu deset ur žurali.
Našega prihoda so vsi se veselili,
saj novo “drušno” so dobili.
Da o disku sploh ne govorimo,
saj plesali smo vso noč,
veselo šampanjec pili,
ker moj rojstni dan smo vsi slavili.
V Adi Ciganliji smo malo se sprostiti
in v odbojki Pulo nalomili.
Potem smo pa še košarko igrali,
in na koncu se okrog jezera peljali.
Naslednji dan v Sava centru smo nastop imeli,
revež dve uri na stopnicah smo sedeli.
Èeprav dekleta malo treme smo imele,
nastop je naš seveda bil odlièn,
ètudi nihèe ni razumel nas treh gospodièn.
Naslednji dan, naš zadnji dan,
je žalosten bil in zaspan.
Teško, težko smo se razšli,
saj smo postali PRIJATELJI!

Daša Bulatoviè, 7. a

BEOGRAD

Beograd, milijonsko mesto,
radost in veselje v meni prebudi,
prièakovanj nešteto poteši.
Z upanjem v objem zdaj tvoj hitim,
se neznane sreèe veselim.

Sonce tvoje naj sije na vse nas,
ki prišli smo sem med vas.
Festival veselja in mladosti
združ v skupni nas radosti.
“Radost Evrope” - to smo mi vsi -
pod tvojim nebom združeni.

Vesna Borkoviæ 7. è

RADOST EVROPE V BEOGRADU

MOJ NOVI PRIJATELJ

Po dolgi in naporni vožnji smo se ustavili pred beograjsko osnovno šolo Franceta Prešerna. Mučila nas je radovednost, pa tudi rahla negotovost, kako nas bodo sprejeli.

Gostitelji so nas povabili v šolo, kjer so nam postregli s sendviči. Pri srcu mi je bilo malo tesno, saj je potem sledilo razporejanje otrok po družinah. Skrbelo me je, h komu me bodo dodelili. Končno sem bil na vrsti. Moj gostitelj je bil Mihailo, velik, prijeten in precej skromen fant. Bil sem vesel, ko me je pozdravil in se predstavil. Kar takoj me je povabil domov, saj je dejal, da me njegova družina že nestršno pričakuje. Pobrala sva mojo prtljago in odšla proti njegovemu domu.

Sprejela me je vsa Mihailova družina. Vsi so bili zelo prijazni. Mama nas je takoj posadila za mizo, kjer nas je čakalo slastno kosilo. Po obedu so se nam razvezali jeziki. Najbolj zgovorna in simpatična je bila Mihailova sedemletna sestra Marija. Zelo me je spominjala na mojo lastno sestro, ki tudi kar naprej govori. Spraševali so me vse mogoče. Potrudil sem se z odgovori; tudi jezik je zelo hitro postal domač in pogovor je lepo stekel. Marija mi je narisala nekaj risbic in zapela pesmico, ki so se jo učili v šoli. Popoldan sva z Mihailom delala na računalniku, pridružil pa se nama je tudi

njegov prijatelj. Imeli smo se prijetno in prvi dan je hitro minil.

Stike s svojim novim prijateljem in njegovo družino sem ohranil. Elektronska pošta in telefon zmanjšujeta razdaljo med nami.

Igor Fačeti, 7. è

BEOGRAJSKI UTRINKI

V torek, ob petih zjutraj smo se z udobnim avtobusom odpeljali izpred šole. Vozili smo se približno deset ur in prispeli v popoldanskem času v Beograd. Ustavili smo se pred osnovno šolo Franceta Prešerna. Vstopili smo v dvorano, kjer so nam postregli z domačo hrano. Pripravili so nam krajši program in nas razredlili k družinam, pri katerih

RADOST EVROPE V BEOGRADU

smo stanovali do konca bivanja v Beogradu. Preostanek dneva smo imeli prosto.

Vsak dan je bil zapolnjen z različnimi dejavnostmi: ogledi znamenitosti, igre, ples, nastopi ... Prvi nastop smo imeli na nekem trgu. Odlično smo se odrezali. Glavni nastop pa je bil v centru Sava. Dvorana je velika in v njej je bilo ogromno ljudi. Bilo je zelo vroče, vendar smo bili sproščeni in brez treme. Tudi nastop smo dobro izpeljali.

Prekmalu je prišel dan odhoda. Vsi smo se težko poslovili od naših prijaznih gostiteljev. V Beogradu smo se imeli zelo lepo. Najbolj pa mi je bilo všeče, ko smo odšli sami v mesto in ko smo praznovali rojstne dneve Daše, Nejca in Cicota.

žiga Košir, 6. b

BEOGRAD, BELI GRAD, BELO MESTO ...

Beograd je nekaj povsem drugega kot Kranj. Mesto je veliko večje in povsod je ogromno ljudi. Zame je bil to povsem nov občutek. Ko smo prispeli, sem se malo bal, da se med ljudmi ne bom znašel. Ampak sploh ni bilo težko, saj sem znal njihov jezik in sem se z lahkoto sporazumeval. Živel sem pri družini, ki je bila zelo prijazna. Odlično smo se razumeli.

Dnevi so bili zanimivi, saj se je vsak dan

nekaj dogajalo. Veliko smo se zabavali, hodili po mestu, šli v disko, nakupovali. Šli smo na trdnjavo, kjer so bili razstavljeni topovi, tanki, strojnice in še nekaj predmetov iz prve in druge svetovne vojne.

Bili so tudi dolgočasni trenutki, na primer, ko sem po televiziji gledal srbske volitve, vendar so mi takrat postregli s kapučinom. Mmmmm. Hrana je bila sicer povsem običajna.

Beograd se mi je zdel nekaj posebnega tudi zato, ker smo kar trije praznovali rojstni dan.

Rojstni dan v Beogradu... ah, česa boljšega sploh ne more biti. Škoda je le, da si nisem ničesar kupil... no, nekaj sem si, vendar darila ne smem razkriti.

Zanimiv je bil tudi nastop v središču mesta in v centru Sava. Igral sem v ansamblu na ljudsko glasbilo. Igrali smo ljudsko glasbo, na katero so ostali plesali.

RADOST EVROPE V BEOGRADU

Bili smo tudi v disku BUS. Bilo je super. Folka je bilo ogromno, da še plesati nisi mogel. Ponesreèi sva s prijateljico razbila kozarec. Raztrešil se je na tisoè košekov. Morda pa na tisoè sreè za nove prijatelje? Kdo ve. Odhod. Slovo. Avtobus in ... via domov.

Nejc Košir, 8. a

NAJ-SPOMINI

Beograd. Veliko mesto z veliko ulicami in dolgimi cestami. Teško bi bilo izbrati tisti dogodek, ki se mi je najbolj usedel v srce in se zasidral v mojem spominu, saj smo veliko doživeli in videli.

Zanimiv je bil prihod na šolo, ko so nas nadvse gostoljubno sprejeli, zanimivo je bilo druženje z našimi vrstniki iz drugih držav. Spoznali smo del vsakdanjika v Beogradu: njihove navade, obièaje in hrano. Uèili smo se srbsèino in cirilico. Sprehajali smo se po

ulicah, ki jim ni bilo ne konca ne kraja in ki so se prepletale, da smo potrebovali kar nekaj èasa, da smo znali pot "domov". Seveda pa smo Beograjèanom pokazali tudi kakšen naš obièaj, na primer narodne noše in naše plesne. Dokazali smo, da v Beograd nismo prišli zaman, ampak smo lepo predstavili našo državo tudi drugim. Nikoli ne bomo pozabili žalosti in objokanih obrazov ob slovesu. Izmenjali smo si tudi naslove, da si bomo lahko dopisovali. Zgodilo se je torej toliko dogodkov in ostalo je toliko

RADOST EVROPE V BEOGRADU

spominov, da ni mogoče izbrati nekega prav posebnega doživetja. Lahko pa bi rekla, da je bil že sam obisk Beograda en velik najdogodek.

Anja Nagliè, 8. a

DISKO "BUS"

V petek, 4. 10. 2002 smo po nastopu na prireditvi Radost Evrope s svojimi gostitelji in predstavniki iz Turèije šli v diskoteko Bus v Beogradu. Plesali smo tri ure in pol. Plesal sem z Jero, Dašo, Tjašo, Edito, Nežo in ostalimi puncami iz naše skupine. Ker je bilo v diskoteki vroèe, sem slekel majico in plesal naprej. Vsi so se mi smejali. A jaz se nisem sekiral, saj je DJ predvajal dobre skladbe. Kaj naj še povem? Niè. Bilo je kul.

Jaša Krè, 6. b

radovedni Beograjàani in novinarji ter nas opazovali, fotografirali in snemali. Bilo je zelo veselo. Povsod je bilo videti razigrane, nasmejane otroške obraze in slišati pogovore v različnih, vèasih popolnoma nerazumljivih jezikih. Takoj ko smo se ustavili, smo tudi mi zaplesali naš ples. To je bila ždana marena.

Tudi druge skupine otrok so po ulicah plesale, pele in tako ali drugaèe zabavale ljudi. Ko smo se ustavili v nekem parku, so nam postregli s pijaèe, da smo se malo odžejali. Potlej smo se po isti poti vrnili na zaèetek našega sprevoda. Ko smo konèali, smo se z avtobusom vrnili v šolo, od koder smo skupaj z našimi gostitelji odšli vsak na svoj dom. Bili smo utrujeni, vendar kljub temu zadovoljni in polni prièakovanja novih dogodivšèin, ki so nas èakale.

Katja Vivona, 6. c

KARNEVAL NA ULICAH BEOGRADA

V èetrtek, 3. oktobra zjutraj smo se odpravili proti šoli, kjer smo se preoblekli v narodne noše in se z avtobusom odpeljali proti centru Beograda. Tam smo se otroci iz vseh držav postavili v sprevod in se poèasi napotili po mestnih ulicah. Ob naši poti so se zbirali

RADOST EVROPE V BEOGRADU

NASTOP V CENTRU SAVA

V soboto, 5. oktobra popoldan smo se odpravili center Sava. Tam nas je čakal naporen popoldan, zvečer pa še nastop, ki smo se ga že vsi veselili .

Ko smo prišli tja, so nas najprej odvedli v posebno sobo, kjer smo se z učitelji pogovarjali o dogajanjih tega dne. Ěez nekaj časa smo odšli v dvorano, kjer smo potem zvečer nastopali. Po vaji na odru smo se vrnili v sobo, kjer smo malicali . Ob šestih zvečer smo se vsi zbrali v veliki dvorani, kjer nas je pričakala velika množica ljudi. Nastopili smo

prvi in prireditev odprli s prelepim recitalom, ki ga je napisala gospa Vika Šuštar. Kakor so nam kasneje povedali učitelji, smo se zelo dobro odrezali. Nastopi predstavnikov

posameznih držav so bili različni. Nekateri so plesali, drugi peli, spet tretji igrali na instrumente...Posebej priljubljeni so bili Rusi in Belorusi. Tako dobro so plesali, da jih je bilo kar veselje gledati. Vsak nastop je bil nekaj posebnega, enkratnega, tako za nastopajoče kakor tudi za gledalce. Po napornem dnevu smo se z avtobusom odpravili proti šoli v Rakovici; tu smo namreč bivali. Ko smo se vrnili domov, smo nekaj pojedli, nato pa trudni zaspali. Ta večer bo marsikomu od nas ostal v zelo lepem, nepozabnem spominu . Spominjal nas bo na nove prijatelje, njihovo prijaznost in gostoljubnost in na lepe trenutke, ki smo jih prežveli skupaj, ter na naše učitelje, ki so nam s svojim mentorstvom omogočili, da pokažemo, kaj znamo, in da poneseemo ime naše šole in naše države v svet.

Katja Vivona 6. c

JOY OF EUROPE

**KIP FRANCETA PREŠERNA PRED
OSNOVNO ŠOLO V BEOGRADU**